Nr 47.

Ankom till Riksdagens kansli den 30 maj 1911 kl. 3 e. m.

Memorial med förslag till återstående stadganden i det nya reglementet för riksgäldskontoret.

Bankoutskottet får härmed öfverlämna förslag till återstående stadganden i det nya reglementet för riksgäldskontoret, hvilka stadganden afse:

riksgäldskontorets återstående utgifter till följd af beslut vid föregående riksdagar;

riksgäldskontorets utgifter, anvisade vid innevarande riksdag;

på riksgäldskontoret anvisade kreditiv; samt riksgäldskontorets upplåning;

äfvensom vissa återstående delar af

riksgäldskontorets fordringar för utlämnade lån;

från riksgäldskontoret utgående riksdags- och revisionskostnader, aflöningar, förvaltningsutgifter m. m., samt

riksgäldskontorets inkomster och öfriga tillgångar utom lånefordringarna.

Under en ny § 5 hafva intagits förslag till de bestämmelser, som betingats af de af Riksdagen godkända grunderna för förändrad uppställning af riksstaten.

De nuvarande §§ 8—10 angående odlingslånefonden hafva sammanslagits till en paragraf, som afslutats med ett nytt stycke i anslutning till Riksdagens beslut i fråga om anslag till kapitalökning för fonden.

Enahanda tillägg har beträffande egnahemslånefonden gjorts till § 15.

I det år 1910 afgifna betänkandet rörande riksstatens uppställning jämte därmed sammanhängande ämnen hade kommitterade föreslagit, att det kreditiv å 150,000 kronor, som telegrafstyrelsen enligt § 59 i det för riksgäldskontoret senast utfärdade reglementet äger använda i riksgäldskontoret, skulle upphöra. Sedan telegrafstyrelsen i afgifvet utlåtande tillstyrkt detta kommitterades förslag, har utskottet ansett, att omförmälda paragraf bör uteslutas ur riksgäldskontorets reglemente.

Såsom en ny § 59 har intagits Riksdagens innevarande år lämnade medgifvande om kredit för postsparbanken i riksgäldskontoret.

Under rubriken »från riksgäldskontoret utgående riksdags- och revisionskostnader, aflöningar, förvaltningsutgifter m. m.» har under en ny paragraf införts det bemyndigande, som af innevarande års Riksdag lämnats fullmäktige i riksgäldskontoret i fråga om gjutning i brons af vissa Riksdagen tillhöriga porträttmedaljonger.

Bestämmelserna i § 78 angående de i riksstaten för riksgäldskontoret uppförda anslagen m. m. hafva bibehållits oförändrade med afseende å *år 1911*. Beträffande *år 1912* har i reglementet införts en särskild paragraf.

Till den nuvarande § 79 har fogats ett tillägg, föranledt af Riksdagens beslut om öfverförande till domänfonden af köpeskillingarna för vissa försålda kronoegendomar.

De uppdrag, som lämnats riksgäldskontoret i reglementets §§ 17, 21, 23, 25, 26, 28, 30, 36, 39 och 68, hafva numera blifvit fullgjorda, hvarför dessa paragrafer ur reglementet uteslutits. Af samma anledning hafva ur § 11 uteslutits de bemyndiganden, som lämnats af 1906—1908 årens Riksdagar.

Såsom en ny paragraf, inordnad under *§ 49*, har intagits Riksdagens beslut i fråga om fonden för handtverk och därmed jämförlig mindre industri.

De föreslagna stadgandena under rubriken »under innevarande riksdag på riksgäldskontoret anvisade utgifter» grunda sig på Riksdagens beslut i anledning af statsutskottets utlåtanden och memorial nr 34, 60, 78, 88, 100, 106 och 111 samt jordbruksutskottets utlåtande nr 123.

I den föreslagna § 81, angående riksgäldskontorets upplåning, har införts det lånebemyndigande, som bör lämnas riksgäldskontoret i följd af Riksdagens bifall till statsutskottets hemställan i memorialet nr 113, angående statsregleringen för år 1912.

Med förbehåll, såsom vanligt, att vid reglementets slutliga uppställning få ändra paragrafernas numreranordning, där sådant kan erfordras, hemställer utskottet,

att det nu öfverlämnade förslaget till stadganden må af Riksdagen godkännas.

Stockholm den 30 maj 1911.

På bankoutskottets vägnar:

WERNER G. VON SCHWERIN.

Reglemente för riksgäldskontoret.

§ 5.

I enlighet med de af 1911 års Riksdag godkända grunderna för förändrad uppställning af riksstaten skall efter utgången af år 1911 icke vidare såsom tillgång i riksgäldskontorets räkenskaper bokföras någon fordran för de medel, som af riksgäldskontoret dels erlagts såsom köpeskilling för Trollhätte kanalverk, dels såsom lån tillhandahållits telegrafstyrelsen, dels ock öfverlämnats för utlåning till aktiebolaget Svenska Ostasiatiska kompaniet samt till nedan nämnda lånefonder, nämligen: odlingslånefonden, torfindustrilånefonden, egnahemslånefonden, norrländska nyodlingsfonden, rederilånefonden, fiskerilånefonden, jordförmedlingsfonden, handtverkslånefonden och Trollhättans egnahemslånefond; kommande för tiden efter år 1911 ej någon ränte- eller kapitalbetalning å ifrågavarande medel att erläggas till riksgäldskontoret.

Angående riksgäldskontoret åliggande utbetalningar.

1:o. Återstående utgifter till följd af beslut vid föregående riksdagar.

§ 9.

Riksdagen har år 1898 beslutat, att till *odlingslånefonden* må under hvart af åren 1899—1903 ej mindre ingå de till statskontoret inflytande annuiteter å odlingslån, än äfven af riksgäldskontoret, i mån af behof och uppå rekvisition af Kungl. Maj:t, öfverlämnas medel till så stort belopp, som jämte de till fonden ingående annuiteter kan erfordras till fyllande af högst en million kronor årligen, samt att riksgäldskontoret skall af fonden erhålla godtgörelse för den ränteutgift, som genom berörda medels öfverlämnande till fonden för riksgäldskontoret förorsakas.

Riksdagen har år 1903 beslutat, att till *odlingslånefonden* må under hvart af åren 1904—1908 ej mindre ingå de till statskontoret inflytande

annuiteter å odlingslån, än äfven af riksgäldskontoret, i mån af behof och uppå rekvisition af Kungl. Maj:t, öfverlämnas medel till så stort belopp, som jämte de till fonden ingående annuiteter kan erfordras till fyllande af högst en million kronor årligen, samt att riksgäldskontoret skall af fonden erhålla godtgörelse för den ränteutgift, som genom berörda medels öfverlämnande till fonden för riksgäldskontoret förorsakas.

Riksdagen har år 1908 medgifvit, att till *odlingslånefonden* må under hvart af åren 1909—1913 ej mindre ingå de till statskontoret inflytande annuiteter å odlingslån, än äfven af riksgäldskontoret, i mån af behof och uppå rekvisition af Kungl. Maj:t, öfverlämnas medel till så stort belopp, som jämte de till fonden ingående annuiteter kan erfordras till fyllande af högst en million kronor årligen, äfvensom beslutat, att riksgäldskontoret skall af fonden erhålla godtgörelse för den ränteutgift, som genom berörda medels öfverlämnande till fonden för riksgäldskontoret förorsakas.

Genom 1911 års Riksdags beslut om anvisande för år 1912 af ett särskildt anslag till kapitalökning för odlingslånefonden hafva de förut meddelade bestämmelserna om fyllnadsmedels tillhandahållande från riksgäldskontoret förfallit i hvad dessa bestämmelser afse tiden efter år 1911.

§ 10.

1909 års Riksdag har bemyndigat riksgäldskontoret att under år 1910 i mån af behof tillhandahålla statskontoret medel att tillföras den under benämningen norrländska nyodlingsfonden inrättade fond för befrämjande af uppodling af jord i Dalarne och Norrland till så stort belopp, som finnes erforderligt för att, tillsammans med till fonden inflytande annuiteter å utlämnade lån och andra fonden tillhöriga medel, tillgodose ett lånebehof af 300,000 kronor.

1910 års Riksdag har bemyndigat riksgäldskontoret att under år 1911 i mån af behof tillhandahålla statskontoret medel att tillföras fonden till så stort belopp, som finnes erforderligt för att, tillsammans med till fonden inflytande annuiteter å utlämnade lån och andra fonden tillhöriga medel, tillgodose ett lånebehof af 300,000 kronor.

§ 11.

1907 års Riksdag har under hufvudsakligen samma villkor och bestämmelser, som i fråga om den redan bildade *lånefonden för rederinäringens*

understödjande stadgats med afseende å dess förvaltning och användning samt rörande dispositionen af inflytande räntor och kapitalafbetalningar å de från fonden utlämnade lån, bemyndigat riksgäldskontoret att, utöfver de till samma fond åren 1903 och 1905 anvisade belopp af tillhopa 10,000,000 kronor, i mån af behof tillhandahålla statskontoret ytterligare 5,000,000 kronor.

1909 års Riksdag har medgifvit, att de kapitalafbetalningar, som å de från lånefonden för rederinäringens understödjande utgående lånen verkställas, må äfven för tiden efter år 1909 intill utgången af år 1911 tilläggas fonden.

§ 12.

1907 års Riksdag har *dels* bemyndigat riksgäldskontoret att för höjning af *fonden för torfindustriens befrämjande,* i mån af behof, tillhandahålla statskontoret utöfver de af Riksdagen redan förut anvisade medel en summa af högst 2,000,000 kronor, däraf under år 1907 högst 750,000 kronor, *dels ock* medgifvit, att de kapitalafbetalningar, hvilka enligt gällande bestämmelser skola verkställas å lån, som erhållits från fonden, må, oafsedt om de afse lån, som beviljats af nu ifrågavarande medel, eller lån, som utgått af fondens öfriga tillgångar, intill utgången af år 1913 tilläggas fonden.

§ 13.

1907 års Riksdag har

a) bemyndigat riksgäldskontoret att för hvart och ett af åren 1907—1911 på rekvisition af Kungl. Maj:t till *fonden för fiskerinäringens befrämjande,* i mån af behof, öfverlämna medel till så stort belopp, som finnes erforderligt för att tillsammans med till fonden inflytande annuiteter å utlämnade lån och andra fonden tillhöriga medel, med undantag för år 1907 af redan beviljadt statsanslag, ej mindre bestrida den i nästa punkt omförmälda ränteutgift än äfven tillgodose ett årligt lånebehof af 750,000 kronor; och

b) beslutat, att riksgäldskontoret skall af fonden erhålla godtgörelse för den ränteutgift, som genom medels öfverlämnande till fonden för riksgäldskontoret förorsakas.

§ 14.

1909 års Riksdag har

dels bemyndigat riksgäldskontoret att under åren 1910 och 1911 tillhandahålla statskontoret, för utlämnande af lån från *jordförmedlingsfonden,* så stort belopp, att detta tillsammans med hvad som under åren 1908 och 1909 af för dessa år anvisade medel blifvit för ändamålet till statskontoret öfverlämnadt, uppgår till högst 2,000,000 kronor;

dels beslutat, att riksgäldskontoret skall af fondens medel erhålla godtgörelse för den ränteutgift, som genom ofvanberörda medels öfverlämnande till fonden för riksgäldskontoret förorsakas;

dels ock medgifvit, att till fonden inflytande kapitalbetalningar och räntor, i den mån de icke åtgå till ersättande af riksgäldskontorets ränteutgift, må intill utgången af år 1911 tilläggas fondens kapital.

§ 15.

I anledning af Kungl. Maj:ts proposition nr 96 har 1908 års Riksdag

dels medgifvit, att till *egnahemslånefonden* må under hvart och ett af åren 1910—1913 ingå de till statskontoret inflytande ränte- och kapitalinbetalningar å från fonden utlämnade lån;

dels bemyndigat riksgäldskontoret att, på rekvisition i mån af behof, till egnahemslånefonden öfverlämna ej mindre för år 1908, utöfver hvad Riksdagens år 1904 fattade beslut angående egnahemslånefonden föranleder, ett belopp af högst 800,000 kronor, än äfven för hvart och ett af åren 1909—1913 medel till så stort belopp, som finnes erforderligt för att tillsammans med till fonden inflytande ränte- och kapitalinbetalningar å utlämnade lån samt andra fonden tillhöriga medel såväl bestrida den här nedan omförmälda ränteutgift och, under år 1909, visst närmare angifvet förvaltningsbidrag, som ock tillgodose ett årligt lånebehof af 5 millioner kronor;

dels ock beslutat, att riksgäldskontoret skall af fonden erhålla godtgörelse för den ränteutgift, som genom medels öfverlämnande till fonden för riksgäldskontoret förorsakas.

Genom 1911 års Riksdags beslut om anvisande för år 1912 af ett särskildt anslag till kapitalökning för egnahemslånefonden hafva de förut meddelade bestämmelserna om fyllnadsmedels tillhandahållande från riksgäldskontoret förfallit i hvad dessa bestämmelser afse tiden efter år 1911.

§ 16.

Med anledning af Kungl. Maj:ts proposition nr 142 har 1910 års Riksdag

dels beslutat,

att en särskild fond å 200,000 kronor skall inrättas för befrämjande af handtverk och därmed jämförlig mindre industri, från hvilken fond, efter pröfning af Kungl. Maj:t, i mån af tillgång lån må tilldelas Sveriges handtverksorganisation, som förklarat sig villig att i egenskap af låneförmedlare utlämna låneunderstöd till handtverkare och mindre industriidkare för anskaffande af arbetsmaskiner, motorer och andra dyrbarare arbetsredskap, samt

att inflytande räntor å de från fonden utlämnade lån må ingå till fonden för att tillsammans med fondens öfriga tillgångar användas för det med fonden afsedda ändamål,

dels ock bemyndigat riksgäldskontoret att för ändamålet under år 1911 i mån af behof tillhandahålla statskontoret ett belopp af högst 50,000 kronor.

§ 17.

Till *låneunderstöd för enskilda järnvägar* har 1906 års Riksdag beviljat och ställt till Kungl. Maj:ts disposition ett extra anslag af 7,500,000 kronor, att utgå under fem år från och med år 1907 med 1,500,000 kronor årligen, dock så att belopp, som ej blifvit till utgående under ett af dessa år anvisadt, må för ett efterföljande år af samma femårsperiod disponeras, ägande Kungl. Maj:t att å detta anslag till understödjande af nya, ännu ej påbörjade enskilda järnvägsanläggningar anvisa af Kungl. Maj:t beviljade understödsbelopp, att utgå i enlighet med följande villkor och bestämmelser:

1:o) att kostnadsförslag och arbetsplan fastställas af Kungl Maj:t, som ock närmare bestämmer de ställen, hvilka järnväg skall beröra, varande det sökande bolaget skyldigt att godtgöra de särskilda kostnaderna för möjligen erforderliga kontrollundersökningar, besiktningar, extra biträdens användande med mera dylikt, hvilka kunna af kostnadsförslagets och arbetsplanens granskning föranledas;

2:o) att det lånesökande bolaget, för att kunna erhålla statsunderstöd, skall vara skyldigt hos Kungl. Maj:t styrka, att det förfogar öfver ett kapital, som jämte statslånet är fullt tillräckligt till järnvägsanläggningens utförande på sätt arbetsplan och kostnadsförslag innehålla och hvaraf minst

så stor del, som motsvarar hälften af den beräknade anläggningskostnaden, bör utgöras af inbetaldt eller tecknadt aktiebelopp eller eljest utan återbetalningsskyldighet lämnadt tillskott till järnvägsanläggningens utförande;

3:o) att låneunderstödet må utgöra högst hälften af anläggningskostnaden efter det fastställda kostnadsförslaget samt lyftas i mån af arbetets fortgång på sätt och å tider, som Kungl. Maj:t bestämmer, dock med iakttagande däraf, att inbetalningarna å den del af anläggningskapitalet, som bör utgöras af aktiekapital eller eljest utan återbetalningsskyldighet lämnadt tillskott, skola ske i förhållande till de andelar af lånesumman, som lyftas, och före lyftningen af dessa låneandelar; skolande härjämte en tiondedel af den beviljade låneförsträckningen innestå, till dess besiktning af järnvägsanläggningen blifvit i öfverensstämmelse med § 2 mom. 2 af kungl. kungörelsen den 11 december 1874 angående ordningen för afsyning och besiktning af enskilda järnvägar och deras upplåtande för allmän trafik förrättad samt väg- och vattenbyggnadsstyrelsen meddelat tillstånd till banans öppnande för allmän trafik;

4:o) att i afseende å ifrågavarande försträckningar skall iakttagas:

a) att annuiteten beräknas till fem procent å ursprungliga försträckningsbeloppet, af hvilken annuitet först godtgöres ränta efter fyra och en half för hundra å oguldet kapitalbelopp och återstoden utgör afbetalning därå;

b) att anstånd med räntans erläggande må medgifvas för högst tre år, dock icke utöfver ett år från den dag, då enligt Kungl. Maj:ts bestämmande järnväg senast skall vara färdig och för trafik öppnad; skolande beloppet af den ränta, med hvars erläggande anstånd sålunda medgifves, till staten inbetalas, sedan genom de stadgade annuitetslikviderna all öfrig ränta, med hvilken anstånd icke beviljats, blifvit gulden och kapitalet godtgjordt, så att efter nämnda tids förlopp med annuitetens erläggande fortfares så länge, till dess äfven beloppet af den ränta med hvars erläggande anstånd medgifvits, blifver till staten inbetaldt;

c) att kapitalafbetalning skall vidtaga tre år efter den dag, då enligt Kungl. Maj:ts bestämmande järnväg senast skall vara färdig och för trafik öppnad; och

d) att, därest till betalning förfallet belopp icke i föreskrifven ordning erlägges, låntagaren skall därå gälda fem procent årlig ränta, intill dess samma belopp varder behörigen inbetaldt;

5:o) att järnvägsanläggningen med alla därtill hörande byggnader och materiel äfvensom all bolagets öfriga egendom skall utgöra säkerhet för

den af staten lämnade försträckning och staten till säkerhet för sin fordrans utbekommande erhålla inteckning med förmånsrätt framför hvarje annan fordran i den järnväg, för hvars anläggning den ifrågavarande försträckningen beviljats; börande ej mindre såsom villkor för statslånets erhållande och tillgodonjutande i bolagsordningen intagas stadgande om bolagets skyldighet att till säkerhet för statens fordran inteckna bolagets järnväg med förmånsrätt för samma fordran framför hvarje annan fordran hos bolaget, än ock en tredjedel af det beviljade statslånet innestå, till dess inteckning med ofvan stadgad förmånsrätt i bolagets järnväg meddelats för förut lyftade andelar af lånet; hvarjämte ofvanberörda sista tredjedel ej må utbekommas, förrän inteckning för dess belopp med förmånsrätt framför hvarje annan fordran än statens blifvit i bolagets järnväg behörigen meddelad;

6:o) att Kungl. Maj:t skall insätta en med särskild instruktion försedd ledamot i direktionen för hvarje järnvägsbolag, som innehar lån af staten, och utse en revisor att deltaga uti granskningen af bolagets förvaltning och räkenskaper, samt att arfvode till sålunda utsedd direktör och revisor skall bekostas af bolaget;

7:o) att hvarje järnvägsbolag, som erhållit statsunderstöd, skall vara skyldigt underkasta sig såväl de bestämmelser i fråga om samtrafik, hvilka Kungl. Maj:t kan finna godt för bolaget bestämma, som ock i öfrigt alla de villkor och kontroller, som af Kungl. Maj:t pröfvas lämpliga och nödiga; samt

8:o) att hvarje sådant bolag, som nyss är nämndt, må, då Kungl. Maj:t så pröfvar lämpligt,

dels erhålla upplåtelse af den för järnvägsanläggningen erforderliga, kronan tillhöriga jord sålunda: att jord, som står under kronans omedelbara disposition, upplåtes utan någon ersättning; att jord från de under bruk och bergverk för nödigt skogsfång upplåtna kronoallmänningar upplåtes utan annan godtgörelse än ersättning till vederbörande innehafvare för intrång i nyttjanderätten; att jord från de genom domänstyrelsens försorg utarrenderade kronoegendomar, hvilka icke upplåtits till förenade mötespassevolanskassornas fond, stuterierna eller Vadstena krigsmanshusfond, upplåtes utan annan ersättning än för minskning i arrendatorns brukningsområde under den återstående arrendetiden äfvensom för skada och intrång; samt att för jord, som är till boställe eller åt enskild person, menighet eller inrättning med åborätt eller annorledes än hvad ofvan sagts upplåten, ersättning skall lämnas såväl för själfva marken som för skada och intrång; skolande ersättningen i ofvannämnda fall bestämmas i den ordning, förord-

ningen angående jords eller lägenhets afstående för allmänt behof den 14 april 1866 stadgar;

dels ock kostnadsfritt begagna för anläggningen sådana å kronans ägor belägna kalk- och stenbrott jämte grustäkter, som kunna vara disponibla;

och åligger det fullmäktige i riksgäldskontoret att behörigen tillhandahålla och utbetala de belopp, Kungl. Maj:t kan komma att å detta anslag anvisa.

§ 18.

Till låneunderstöd för enskilda järnvägar har 1910 års Riksdag beviljat och ställt till Kungl. Maj:ts förfogande ett extra anslag af 7,500,000 kronor att utgå under fem år från och med år 1912 med 1,500,000 kronor årligen, dock så att belopp, som ej blifvit till utgående under ett af dessa år anvisadt, må för ett efterföljande år af samma femårsperiod disponeras, ägande Kungl. Maj:t att å detta anslag till understödjande af nya, ännu ej påbörjade enskilda järnvägsanläggningar anvisa af Kungl. Maj:t beviljade understödsbelopp att utgå i enlighet med följande villkor och bestämmelser:

1:o) att kostnadsförslag och arbetsplan fastställas af Kungl. Maj:t, som ock närmare bestämmer de ställen, hvilka järnväg skall beröra, varande det sökande bolaget skyldigt att godtgöra de särskilda kostnaderna för möjligen erforderliga kontrollundersökningar, besiktningar, extra biträdens användande med mera dylikt, hvilka kunna af kostnadsförslagets och arbetsplanens granskning föranledas;

2:o) att det lånesökande bolaget, för att kunna erhålla statsunderstöd, skall vara skyldigt hos Kungl. Maj:t styrka, att det förfogar öfver ett kapital, som jämte statslånet är fullt tillräckligt till järnvägsanläggningens utförande på sätt arbetsplan och kostnadsförslag innehålla och hvaraf minst så stor del, som motsvarar hälften af den beräknade anläggningskostnaden, bör utgöras af inbetaldt eller tecknadt aktiebelopp eller eljest utan återbetalningsskyldighet lämnadt tillskott till järnvägsanläggningens utförande;

3:o) att låneunderstödet må utgöra högst hälften af anläggningskostnaden efter det fastställda kostnadsförslaget samt lyftas i mån af arbetets fortgång på sätt och å tider, som Kungl. Maj:t bestämmer, dock med iakttagande däraf, att inbetalningarna å den del af anläggningskapitalet, som bör utgöras af aktiekapital eller eljest utan återbetalningsskyldighet lämnadt tillskott, skola ske i förhållande till de andelar af lånesumman, som lyftas, och före lyftningen af dessa låneandelar; skolande härjämte en tiondedel

af den beviljade låneförsträckningen innestå, till dess besiktning af järnvägsanläggningen blifvit i öfverensstämmelse med § 2 mom. 2 af kungl. kungörelsen den 11 december 1874 angående ordningen för afsyning och besiktning af enskilda järnvägar och deras upplåtande för allmän trafik förrättad samt väg- och vattenbyggnadsstyrelsen meddelat tillstånd till banans öppnande för allmän trafik;

4:o) att med afseende å ifrågavarande försträckningar skall iakttagas:

a) att annuiteten för låneunderstödets återgäldande beräknas till fem procent å ursprungliga försträckningsbeloppet, af hvilken annuitet först godtgöres ränta efter fyra och en half procent å oguldet kapitalbelopp och återstoden utgör afbetalning därå;

b) att beträffande den ränta, som å lyftade lånebelopp upplöper under en tid omfattande högst tre år från lyftningsdagarna men dock ej sträckande sig utöfver ett år från den dag, då järnvägen enligt Kungl. Maj:ts bestämmande senast skall vara färdig och öppnad för trafik, må medgifvas anstånd med betalningen på det sätt, att denna ränta, benämnd anståndsränta, genom fortsatt annuitetslikvid erlägges till staten först sedan i stadgad ordning såväl all annan ränta som ock hela lånekapitalet inbetalts;

c) att så snart å lyftadt lånebelopp upplupit ett års ränta, som icke är att hänföra till anståndsränta, förstnämnda räntas belopp skall inbetalas till staten;

d) att kapitalafbetalning skall genom erläggande af fullständig annuitet vidtaga tre år efter den dag, då järnvägen enligt Kungl. Maj:ts bestämmande senast skall vara färdig och öppnad för trafik, skolande i sammanhang härmed likvid ske af all därförinnan upplupen, obetald ränta, som icke är att hänföra till anståndsränta; och

e) att, därest till betalning förfallet belopp icke i föreskrifven ordning erlägges, låntagaren skall därå gälda fem procent ränta, intill dess samma belopp varder behörigen inbetaldt;

5:o) att järnvägsanläggningen med alla därtill hörande byggnader och materiel äfvensom all bolagets öfriga egendom skall utgöra säkerhet för den af staten lämnade försträckning och staten till säkerhet för sin fordrans utbekommande erhålla inteckning med förmånsrätt framför hvarje annan fordran i den järnväg, för hvars anläggning den ifrågavarande försträckningen beviljats; börande ej mindre såsom villkor för statslånets erhållande och tillgodonjutande i bolagsordningen intagas stadgande om bolagets skyldighet att till säkerhet för statens fordran inteckna bolagets järnväg med förmånsrätt för samma fordran framför hvarje annan fordran hos bolaget,

än ock en tredjedel af det beviljade statslånet innestå, till dess inteckning med ofvan stadgad förmånsrätt i bolagets järnväg meddelats för förut lyftade andelar af lånet; hvarjämte ofvanberörda sista tredjedel ej må utbekommas, förrän inteckning för dess belopp med förmånsrätt framför hvarje annan fordran än statens blifvit i bolagets järnväg behörigen meddelad;

6:o) att Kungl. Maj:t skall insätta en med särskild instruktion försedd ledamot i direktionen för hvarje järnvägsbolag, som innehar lån af staten, och utse en revisor att deltaga uti granskningen af bolagets förvaltning och räkenskaper, samt att arfvode till sålunda utsedd direktör och revisor skall bekostas af bolaget;

7:o) att hvarje järnvägsbolag, som erhållit statsunderstöd, skall vara skyldigt underkasta sig såväl de bestämmelser i fråga om samtrafik, hvilka Kungl. Maj:t kan finna godt för bolaget bestämma, som ock i öfrigt alla de villkor och kontroller, som af Kungl. Maj:t pröfvas lämpliga och nödiga; samt

8:o) att hvarje sådant bolag, som nyss är nämndt, må, då Kungl. Maj:t så pröfvar lämpligt,

dels erhålla upplåtelse af den för järnvägsanläggningen erforderliga, kronan tillhöriga jord sålunda: att jord, som står under kronans omedelbara disposition, upplåtes utan någon ersättning; att jord från de under bruk och bergverk för nödigt skogsfång upplåtna kronoallmänningar upplåtes utan annan godtgörelse än ersättning till vederbörande innehafvare för intrång i nyttjanderätten; att jord från de genom domänstyrelsens försorg utarrenderade kronoegendomar, hvilka icke upplåtits till förenade mötespassevolanskassornas fond, stuterierna eller Vadstena krigsmanshusfond, upplåtes utan annan ersättning än för minskning i arrendatorns brukningsområde under den återstående arrendetiden, äfvensom för skada och intrång; samt att för jord, som är till boställe eller åt enskild person, menighet eller inrättning med åborätt eller annorledes än hvad ofvan sagts upplåten, ersättning skall lämnas såväl för själfva marken som för skada och intrång; skolande ersättningen i ofvannämnda fall bestämmas i den ordning, förordningen angående jords eller lägenhets afstående för allmänt behof den 14 april 1866 stadgar;

dels ock kostnadsfritt begagna för anläggningen sådana å kronans ägor belägna kalk- och stenbrott jämte grustäkter, som kunna vara disponibla;

och åligger det fullmäktige i riksgäldskontoret att behörigen tillhandahålla och utbetala de belopp, Kungl. Maj:t kan komma att å detta anslag anvisa.

§ 19.

1902 års Riksdag har

a) för sin del förklarat, att hinder icke möter för försäljning af fastigheten nr 1 efter 1810 års nummerordning i kvarteret Lejonet i Stockholm under villkor, *dels* att fastigheten inköpes för statsverkets räkning för en köpeskilling af högst 2,250,000 kronor, hvilken köpeskilling efter köpets afslutande, tills vidare och intill dess Riksdagen i fråga om densammas utbetalande till säljaren annorlunda förordnar, skall för den genom öfverenskommelsen emellan konung Gustaf III och prinsessan Sophia Albertina den 17 mars 1783 bildade stiftelsens räkning innestå i riksgäldskontoret, som å innestående beloppet årligen, räknadt från den dag fastigheten till statsverkets disposition öfverlämnas, utbetalar fyra procent ränta till den, som enligt bestämmelserna i nämnda öfverenskommelse må vara därtill berättigad; *dels* att köpeskillingen må i sin helhet eller till större eller mindre del, efter det Riksdagens medgifvande för hvarje särskildt fall inhämtats, användas till fastighetsförvärf för omförmälda stiftelses räkning; *dels ock* att statsmedel icke må användas till reparation eller underhåll af sålunda inköpt fastighet eller till andra utgifter för densamma; samt

b) bemyndigat riksgäldskontoret att, därest den ifrågavarande försäljningen kommer till stånd, ej mindre verkställa den i mom. *a)* omförmälda årliga ränteutbetalning, utan äfven tillhandahålla erforderliga medel till de fastighetsinköp, som enligt samma moment framdeles kunna för stiftelsens räkning förekomma.

§ 20.

Riksdagen har år 1906

dels medgifvit, att inköp af sådana, helt eller delvis, i enskild ägo befintliga vattenfall, som inom den närmaste framtiden anses komma att för drift af statens järnvägar erfordras och hvilkas inköp icke utan men för staten anses kunna uppskjutas, må af Kungl. Maj:t beslutas till ett sammanlagdt belopp af intill 5,000,000 kronor; samt att den afkastning, samma vattenfall kunna komma att lämna under tiden, intill dess de varda för det med inköpet afsedda ändamålet använda, skall inlevereras till statskontoret för att redovisas under titel extra uppbörd;

dels ock bemyndigat fullmäktige i riksgäldskontoret att i mån af behof, enligt Kungl. Maj:ts rekvisition, utanordna för ändamålet erforderliga medel intill nämnda summa.

§ 21.

Riksdagen har år 1908 bemyndigat riksgäldskontoret att tillhandahålla telegrafstyrelsen för uppförande af stationsbyggnader för telegrafverkets behof i Stockholm och i Göteborg ett lånebelopp af 1,280,000 kronor att, i mån af behof och sedan detta för hvarje gång blifvit af Kungl. Maj:t pröfvadt, af telegrafstyrelsen i riksgäldskontoret lyftas och jämte ränta, motsvarande den ränteutgift, som genom berörda belopps öfverlämnande till telegrafstyrelsen förorsakas riksgäldskontoret, inom tjugu år från första lyftningsdagen återgäldas medelst afbetalningar, i den mån telegrafverkets medel därtill lämna tillgång, dock så, att dylika afbetalningar böra en månad förut af telegrafstyrelsen för riksgäldskontoret tillkännagifvas.

§ 22.

Till anskaffande af ny rörlig materiel vid statens redan trafikerade järnvägar har 1910 års Riksdag för år 1911 beviljat och till utgående från riksgäldskontoret anvisat ett anslag å 3,325,000 kronor, att enligt Kungl. Maj:ts disposition utbetalas.

§ 23.

Till fortsättning af statsbanan från Järna öfver Vagnhärad och Nyköping förbi Lunda till Norrköping har 1909 års Riksdag för år 1910 beviljat och till utgående från riksgäldskontoret anvisat ett belopp af 2,000,000 kronor, att enligt Kungl. Maj:ts disposition utbetalas.

§ 24.

Till fortsättning af statsbanan från Järna öfver Vagnhärad och Nyköping förbi Lunda till Norrköping har 1910 års Riksdag beviljat och till utgående från riksgäldskontoret anvisat ett belopp af 1,000,000 kronor, att enligt Kungl. Maj:ts disposition utbetalas.

§ 25.

Till fullbordande af statsbanan från Morjärv öfver Storträsk till Lappträsk samt af landsvägen mellan Morjärv och Lappträsk har 1909 års Riksdag för år 1910 beviljat och till utgående från riksgäldskontoret anvisat ett belopp af 1,061,246 kronor, att enligt Kungl. Maj:ts disposition utbetalas.

§ 26.

Till fortsättning af statsbanan från Bastuträsk till Skellefteå och vidare till Kallholmsfjärden har 1910 års Riksdag för år 1911 beviljat och till utgående från riksgäldskontoret anvisat ett belopp af 1,000,000 kronor, att enligt Kungl. Maj:ts disposition utbetalas.

§ 27.

Till fortsättning af statsbanan från Östersund till Ströms vattudal (Ulriksfors) jämte bispår från Ulriksfors till Strömsund har 1909 års Riksdag för år 1910 beviljat och till utgående från riksgäldskontoret anvisat ett belopp af 3,000,000 kronor, att enligt Kungl. Maj:ts disposition utbetalas.

§ 28.

Till fortsättning af statsbanan från Östersund till Ströms vattudal (Ulriksfors) jämte bispår från Ulriksfors till Strömsund har 1910 års Riksdag för år 1911 beviljat och till utgående från riksgäldskontoret anvisat ett belopp af 1,500,000 kronor, att enligt Kungl. Maj:ts disposition utbetalas.

§ 29.

Till fullbordande af statsbanan från Göteborg till Skee har 1910 års Riksdag för år 1911 beviljat ett anslag af 2,038,000 kronor, att emellertid utgå redan under år 1910; och har Riksdagen anvisat detta anslag till utbetalning från riksgäldskontoret.

§ 30.

1909 års Riksdag har för anläggning af en reparationsverkstad vid Notviken beviljat, utöfver redan tillgängliga medel, ett anslag af 500,000 kronor samt däraf för år 1910 till utgående från riksgäldskontoret anvisat ett belopp af 250,000 kronor, att enligt Kungl. Maj:ts disposition utbetalas.

§ 31.

För fullbordande af anläggningen af en *reparationsverkstad vid Notviken* har 1910 års Riksdag för år 1911 beviljat och till utgående från riksgäldskontoret anvisat ett belopp af 250,000 kronor, att enligt Kungl. Maj:ts disposition utbetalas.

§ 32.

Under förbehåll att de i statsrådsprotokollet öfver civilärenden för den 15 april 1910 förutsatta villkor om kostnadsfri upplåtelse af mark m. m. iakttagas, har 1910 års Riksdag beslutat anläggning af en statsbana från Lappträsk till Veittijärvi och i sammanhang därmed byggande af utfartsväg från Keräsjoki, med rätt för Kungl. Maj:t att närmare förordna om de orter, järnvägen bör genomgå, samt för ändamålet till utgående från riksgäldskontoret anvisat 150,000 kronor för år 1910 och 893,000 kronor för år 1911, att enligt Kungl. Maj:ts disposition utbetalas.

§ 33.

Till afslutande af arbetet med utläggning af ytterligare ett järnvägsspår mellan Tomteboda och Järfva järnvägsstationer samt de i sammanhang därmed stående arbeten och markförvärf har 1910 års Riksdag för år 1911 beviljat och till utgående från riksgäldskontoret anvisat ett belopp af 700,000 kronor att enligt Kungl. Maj:ts disposition utbetalas.

§ 34.

Under förbehåll af kostnadsfri upplåtelse af mark och kontant bidrag af staden Södertälje, Södertälje kanal- och slussverks aktiebolag och C. F. Liljewalchs stärbhus enligt afgifna förbindelser, har 1910 års Riksdag beslutat *dels* utläggning af ytterligare ett järnvägsspår mellan Rönninge och Järna stationer å västra stambanan, *dels* banans framdragande i ändrad sträckning från Rönninge på fast bro å segelfri höjd öfver Södertälje kanal norr om slussen därstädes och vidare genom staden Södertälje, *dels ock* af ifrågavarande arbeten föranledda stationsanordningars utförande, allt för en beräknad kostnad af 6,200,000 kronor, och har Riksdagen för påbörjande af berörda anläggningar för år 1911 till utgående från riksgäldskontoret anvisat ett belopp af 500,000 kronor, att enligt Kungl. Maj:ts disposition utbetalas.

§ 35.

Med bifall till Kungl. Maj:ts därom framställda proposition (nr 134) har 1907 års Riksdag

1) medgifvit, att det köp, hvarigenom ledamöterna i styrelsen för Trollhätte kanal- och vattenverk, majoren F. W. Hansen och direktören E. Fri-

sell, enligt statsrådsprotokollet öfver civilärenden den 4 april 1907 bifogadt köpekontrakt förvärfvat egendomen $^{5}/_{8}$ mantal Sjöboda nr 1 i Västra Tunhems socken och Väne härad af Älfsborgs län, må för Kungl. Maj:ts och kronans räkning öfvertagas och de verificerade omkostnaderna för samma köp af statsmedel gäldas;

2) godkänt och antagit det samma statsrådsprotokoll jämväl bifogade, af grosshandlaren Gustaf G. E. Sandberg den 30 oktober 1906 undertecknade köpeaftal angående landerierna Källshagen med den s. k. Hafvenströmska lyckan och Fredrikslund med åkerlyckan Vårtäppan, belägna å Vänersborgs stads donationsjord, med rätt för Kungl. Maj:t att i aftalet vidtaga de formella ändringar, som kunna finnas påkallade;

3) medgifvit, att det köp, hvarigenom majoren Hansen enligt statsrådsprotokollet bilagdt köpekontrakt förvärfvat den från frälsehemmanet $^{1}/_{2}$ mantal Hörlycke i Gärdhems socken och Väne härad af Älfsborgs län afsöndrade lägenheten Holmen, må för Kungl. Maj:ts och kronans räkning öfvertagas och de verificerade kostnaderna för samma köp af statsmedel gäldas;

4) medgifvit, att inköp af andra fastigheter, som kunna erfordras för statens nuvarande eller blifvande anläggningar vid Trollhättan, må af Kungl. Maj:t beslutas till ett sammanlagdt belopp af intill 300,000 kronor; samt

5) bemyndigat riksgäldskontoret att på rekvisition, i mån af behof, tillhandahålla Kungl. Maj:t ej mindre de medel, som erfordras för fullgörande af likviden till majoren Hansen, direktören Frisell och grosshandlaren Sandberg, än äfven det under mom. 4 omförmälda belopp af intill 300,000 kronor.

§ 36.

Med bifall till Kungl. Maj:ts därom framställda proposition har 1909 års Riksdag

1) medgifvit, att de i statsrådsprotokollet öfver civilärenden den 26 mars 1909 omförmälda köp, hvarigenom förvärfvats dels $^{11}/_{64}$ mantal Starkekärr nr 1 och $^{1}/_{8}$ mantal Gudmundstorp nr 1 i Vassända-Naglums socken af Älfsborgs län, dels ett område om 4,39 hektar af de till Vänersborgs stads donationsjord hörande åkerlyckorna nr 231 och 232 och dels ytterligare ett område af förenämnda åkerlyckor, betecknadt med nr 65—73, må för Kungl. Maj:ts och kronans räkning öfvertagas mot de vid inköpen betingade köpeskillingarna, sammanlagdt 50,300 kronor, och de verificerade kostnaderna för samma köp af statsmedel gäldas;

2) medgifvit, att inköp af fastigheter, som kunna erfordras för statens nuvarande eller blifvande anläggningar vid Trollhättan äfvensom i öfrigt för ändamålsenligt genomförande af de uppdrag, som lämnats eller komma att lämnas vattenfallsstyrelsen, må af Kungl. Maj:t beslutas till ett sammanlagdt belopp af högst 500,000 kronor; samt

3) bemyndigat riksgäldskontoret att på rekvisition, i mån af behof, tillhandahålla Kungl. Maj:t ej mindre de medel, som, på sätt i moment 1 omförmäles, erfordras till gäldande af likviden och kostnaderna för de i nämnda moment omförmälda fastighetsköp, än äfven under moment 2 omförmälda belopp af högst 500,000 kronor.

§ 37.

1908 års Riksdag har *dels* af det utaf 1907 års Riksdag för anläggande af en kraftstation för tillgodogörande af den staten tillhöriga vattenkraften i Trollhätte strömmar med mera samt fortsättande och fullbordande af den för kraftstationen erforderliga kraftkanalen beviljade anslaget å 7,750,000 kronor till utgående från riksgäldskontoret under år 1909 anvisat återstående beloppet 2,750,000 kronor,

dels och för år 1909 beviljat och till utgående från riksgäldskontoret anvisat ytterligare ett belopp af 2,800,000 kronor att, i den mån Kungl. Maj:t pröfvar erforderligt, användas för att i hufvudsaklig öfverensstämmelse med ett af styrelsen för Trollhätte kanal- och vattenverk framlagdt förslag utbygga berörda kraftstation för en leveransförmåga af 76,000 elektriska hästkrafter.

§ 38.

1909 års Riksdag har för år 1910 beviljat och till utgående från riksgäldskontoret anvisat ett belopp af 1,500,000 kronor att enligt de närmare föreskrifter, Kungl. Maj:t meddelar, användas för anläggning af ledningar, afsedda att distribuera elektrisk energi från statens kraftstationer vid Trollhättan, samt därmed sammanhängande arbeten.

§ 39.

1910 års Riksdag har för år 1911 beviljat och till utgående från riksgäldskontoret anvisat ett belopp af 1,000,000 kronor att enligt de närmare föreskrifter, Kungl. Maj:t meddelar, användas för anläggning af ledningar, afsedda att distribuera elektrisk energi från statens kraftstationer vid Trollhättan, samt därmed sammanhängande arbeten.

§ 40.

Af det utaf Riksdagen för *anläggning af en ny farled mellan Vänersborg och Göteborg* beviljade anslaget å 22,800,000 kronor har 1910 års Riksdag anvisat ett belopp af 2,000,000 kronor, att under år 1911 utgå från riksgäldskontoret och enligt Kungl. Maj:ts disposition utbetalas.

§ 41.

För uppförande af en elektrisk kraftstation vid Porjusfallen i Stora Lule älf och i sammanhang därmed anläggning af järnväg mellan Gellivare och Porjus samt för öfriga erforderliga åtgärder i och för införande af elektrisk drift å bandelen Kiruna—Riksgränsen har 1910 års Riksdag beviljat ett anslag af 21,500,000 kronor och däraf till utgående från riksgäldskontoret anvisat för år 1910 4,915,000 kronor samt för år 1911 2,650,000 kronor, att enligt Kungl. Maj:ts disposition utbetalas.

§ 42.

För uppförande å det till tomt för naturhistoriska riksmuseet inköpta området vid Djurgårds-Frescati af nya byggnader för museet har Riksdagen år 1908 beslutat, bland annat, att ett belopp intill 990,000 kronor skall af riksgäldskontoret förskottsvis utbetalas, på sätt Kungl. Maj:t bestämmer, för att återgäldas i den mån ännu osålda, staten tillhöriga andelar af kvarteren Grönlandet södra och Grönlandet norra i Stockholm äfvensom statens byggnader i samma kvarter varda försålda och köpeskillingar därför inflyta.

§ 43.

Riksdagen har år 1909 beslutat att för uppförande å viss för ändamålet upplåten tomtplats af nya byggnader för allmänna barnbördshuset i Stockholm äfvensom för anskaffande af nya inventarier för barnbördshuset ett belopp intill 574,860 kronor skall af riksgäldskontoret förskottsvis utbetalas, på sätt Kungl. Maj:t bestämmer, för att återgäldas i den mån den allmänna barnbördshuset tillhöriga fastigheten nr 3 kvarteret Murmästaren i Stockholm varder försåld och köpeskilling därför inflyter.

2:o. Under innevarande riksdag på riksgäldskontoret anvisade utgifter.

§ 44.

Till kapitalökning för odlingslånefonden har 1911 års Riksdag för år 1912 beviljat och till utbetalning från riksgäldskontoret anvisat ett anslag af 524,000 kronor.

§ 45.

1911 års Riksdag har till ökning af egnahemslånefondens kapital för år 1912 beviljat och till utbetalning från riksgäldskontoret anvisat ett anslag af 5,000,000 kronor.

§ 46.

Till kapitalökning för fonden för fiskerinäringens befrämjande har 1911 års Riksdag för år 1912 beviljat och till utbetalning från riksgäldskontoret anvisat ett anslag af 116,000 kronor.

§ 47.

Till ökning af norrländska nyodlingsfondens kapital har 1911 års Riksdag för år 1912 beviljat och till utbetalning från riksgäldskontoret anvisat ett anslag af 210,000 kronor.

§ 48.

Till kapitalökning för jordförmedlingsfonden har 1911 års Riksdag för år 1912 beviljat och till utbetalning från riksgäldskontoret anvisat ett anslag af 800,000 kronor.

§ 49.

Till ökning af fondens för befrämjande af handtverk och därmed jämförlig mindre industri kapital har 1911 års Riksdag för år 1912 beviljat och till utbetalning från riksgäldskontoret anvisat ett anslag af 75,000 kronor.

§ 50.

1911 års Riksdag har beslutit, att en lånefond, benämnd lånefonden för tjänstemannasamhället vid Mörby, skall bildas, samt för afsättning till

denna fond för år 1912 beviljat och till utbetalning från riksgäldskontoret anvisat ett anslag af 930,000 kronor.

§ 51.

För afsättning till järnvägslånefonden har 1911 års Riksdag i riksstaten för år 1912 upptagit ett belopp af 1,500,000 kronor, att utgå från riksgäldskontoret.

§ 52.

Riksdagen har år 1911 *dels* beslutat att för att underlätta åstadkommandet af bibanor inom västra delarna af Värmlands, Kopparbergs och Jämtlands län, samt delar af Bohuslän och Dalsland skall bildas en lånefond af 5,000,000 kronor att afsättas under fem år från och med år 1912 med 1,000,000 kronor årligen, dock så att belopp, som ej blifvit till utgående under ett af dessa år anvisadt, må för ett efterföljande år af samma femårsperiod disponeras, med rätt för Kungl. Maj:t att från denna fond anvisa statslån till understödjande af nya, ännu ej påbörjade enskilda järnvägsanläggningar, om hvilka här är fråga;

dels för afsättning till berörda fond beviljat och till utbetalning från riksgäldskontoret anvisat ett anslag för år 1912 af 1,000,000 kronor;

dels ock föreskrifvit följande villkor och bestämmelser för åtnjutande af lån från ifrågavarande fond:

1:o) Behofvet af banbyggnaden, särskildt dess vikt i nationalekonomiskt hänseende, skall genom tillfredsställande utredning vara ådagalagdt.

2:o) Förslaget till banbyggnaden, som bör afse så billig anläggning, som är förenlig med den uppgift banbyggnaden har att fylla, skall vara uppgjordt enligt tekniska bestämmelser, som af Kungl. Maj:t godkännas.

3:o) Kostnadsförslaget och de undersökningar, hvarpå detta grundar sig, skola vara så omsorgsfullt gjorda och så specificerade, att fullständig ledning däraf kan erhållas för bedömande af den beräknade kostnadssummans tillräcklighet.

4:o) Kostnadsförslag och arbetsplan skola fastställas af Kung. Maj:t, som ock närmare bestämmer de ställen, hvilka järnväg skall beröra; och är det sökande bolaget skyldigt att godtgöra de särskilda kostnaderna för möjligen erforderliga kontrollundersökningar, besiktningar, extra biträdens användande med mera dylikt, hvilka kunna af kostnadsförslagets och arbetsplanens granskning föranledas.

5:o) Det lånesökande bolaget skall för att kunna erhålla statslån vara skyldigt hos Kungl. Maj:t styrka, att det förfogar öfver ett kapital, som jämte statslånet är fullt tillräckligt till järnvägsanläggningens utförande på sätt arbetsplan och kostnadsförslag innehålla och hvaraf minst så stor del, som motsvarar en fjärdedel af den beräknade anläggningskostnaden, bör utgöras af inbetaldt eller tecknadt aktiebelopp eller eljest utan återbetalningsskyldighet lämnadt tillskott till järnvägsanläggningens utförande.

6:o) Statslånet må utgöra högst tre fjärdedelar af anläggningskostnaden efter det fastställda kostnadsförslaget samt lyftas i mån af arbetets fortgång på sätt och å tider, som Kungl. Maj:t bestämmer, dock med iakttagande däraf, att inbetalningarna å den del af anläggningskapitalet, som bör utgöras af aktiekapital eller eljest utan återbetalningsskyldighet lämnadt tillskott, skola ske i förhållande till de andelar af lånesumman, som lyftas, och före lyftningen af dessa låneandelar. En femtondel af den beviljade låneförsträckningen skall innestå, till dess besiktning af järnvägsanläggningen blifvit i öfverensstämmelse med § 2 mom. 2 af kungl. kungörelsen den 11 december 1874 angående ordningen för afsyning och besiktning af enskilda järnvägar och deras upplåtande för allmän trafik förrättad samt väg- och vattenbyggnadsstyrelsen meddelat tillstånd till banans öppnande för allmän trafik.

7:o) Med afseende å ifrågavarande försträckningar skall iakttagas:

att två tredjedelar af det beviljade statslånet skall förräntas och amorteras sålunda,

a) att annuiteten för statslånets återgäldande beräknas till fem procent å ursprungliga försträckningsbeloppet, af hvilken annuitet först godtgöres ränta efter fyra och en half procent å oguldet kapitalbelopp och återstoden utgör afbetalning däråå;

b) att beträffande den ränta, som å lyftade lånebelopp upplöper under en tid, omfattande högst fyra år från lyftningsdagarna, men dock ej sträckande sig utöfver två år från den dag, då järnvägen enligt Kungl. Maj:ts bestämmande senast skall vara färdig och öppnad för trafik, må medgifvas anstånd med betalningen på det sätt, att denna ränta, benämnd anståndsränta, genom fortsatt annuitetslikvid erlägges till staten först sedan i stadgad ordning såväl all annan ränta som ock hela lånekapitalet inbetalts;

c) att, så snart å lyftadt lånebelopp upplupit ett års ränta, som icke är att hänföra till anståndsränta, förstnämnda räntas belopp skall inbetalas till staten;

d) att kapitalafbetalning skall genom erläggande af fullständig annuitet vidtaga fyra år efter den dag, då järnvägen enligt Kungl. Maj:ts bestämmande senast skall vara färdig och öppnad för trafik; skolande i sammanhang härmed likvid ske af all därförinnan upplupen, obetald ränta, som icke är att hänföra till anståndsränta; och

e) att, därest till betalning förfallet belopp icke i föreskrifven ordning erlägges, låntagaren skall därå gälda fem procents ränta, intill dess samma belopp varder behörigen inbetaldt;

samt att återstående tredjedel af statslånet skall åtnjutas räntefritt, men amorteras med en annuitet af fem procent å nu ifrågavarande del af försträckningsbeloppet, hvilken annuitet dock icke skall börja erläggas, förrän 60 år förflutit från det någon del af statslånet blifvit lyftad.

8:o) Järnvägsanläggningen med alla därtill hörande byggnader och materiel äfvensom all bolagets öfriga egendom skall utgöra säkerhet för den af staten lämnade försträckning och staten till säkerhet för sin fordrans utbekommande erhålla inteckning med förmånsrätt framför hvarje annan fordran i den järnväg, för hvars anläggning den ifrågavarande försträckningen beviljats; och bör en tredjedel af det beviljade statslånet innestå, till dess inteckning med ofvan stadgad förmånsrätt i bolagets järnväg meddelats för förut lyftade andelar af lånet; hvarjämte ofvanberörda sista tredjedel ej må utbekommas, förrän inteckning för dess belopp med förmånsrätt framför hvarje annan fordran än statens blifvit i bolagets järnväg behörigen meddelad.

9:o) Kungl. Maj:t skall insätta en med särskild instruktion försedd ledamot i direktionen för hvarje järnvägsbolag, som innehar lån af staten, och utse en revisor att deltaga uti granskningen af bolagets förvaltning och räkenskaper. Arfvode till sålunda utsedd direktör och revisor skall bekostas af bolaget.

10:o) Byggnaden skall utföras under statens kontroll.

11:o) Hvarje järnvägsbolag, som erhållit statslån, skall vara skyldigt underkasta sig såväl de bestämmelser i fråga om samtrafik, hvilka Kungl. Maj:t kan finna godt för bolaget bestämma, som ock i öfrigt alla de villkor och kontroller, som af Kungl. Maj:t pröfvas lämpliga och nödiga.

§ 53.

För fortsatt utveckling af statens telefonväsende har 1911 års Riksdag för år 1912 beviljat och till utbetalning från riksgäldskontoret anvisat ett anslag å 4,000,000 kronor.

§ 54.

1911 års Riksdag har för år 1912 till anskaffande af ny rörlig materiel vid statens redan trafikerade järnvägar beviljat och till utbetalning från riksgäldskontoret anvisat ett anslag af 3,250,000 kronor.

§ 55.

Till fortsättande å sträckan mellan Järna och en punkt omkring 1 kilometer söder om Saltskog af arbetet med utläggande af ytterligare ett järnvägsspår mellan Rönninge och Järna m. m. har 1911 års Riksdag för år 1912 beviljat och till utbetalning från riksgäldskontoret anvisat ett belopp af 250,000 kronor.

§ 56.

Till fullbordande af statsbanan från Bastuträsk till Skellefteå och vidare till Kallholmsfjärden har 1911 års Riksdag för år 1912 beviljat och till utbetalning från riksgäldskontoret anvisat ett anslag af 1,028,000 kronor.

§ 57.

Till fullbordande af statsbanan från Östersund till Ströms vattudal (Ulriksfors) jämte bispår har 1911 års Riksdag för år 1912 beviljat och till utbetalning från riksgäldskontoret anvisat ett anslag af 1,400,000 kronor.

§ 58.

Till fortsättning af statsbanan Järna—Norrköping har 1911 års Riksdag för år 1912 beviljat och till utbetalning från riksgäldskontoret anvisat ett anslag af 4,000,000 kronor.

§ 59.

1911 års Riksdag har dels beslutat anläggning af en statsbana från Ströms vattudal (Ulriksfors) till Ångermanälfven (Volgsjön) för en beräknad kostnad af 9,050,000 kronor, med rätt för Kungl. Maj:t att närmare förordna om de orter, järnvägen bör genomgå, dels ock för banans påbörjande beviljat och till utbetalning från riksgäldskontoret anvisat ett anslag för år 1912 af 900,000 kronor.

§ 60.

1911 års Riksdag har beslutat anläggning af statsbana från Veittijärvi till Karungi samt från Karungi till Matarengi för en beräknad kostnad af 2,837,000 kronor, med rätt för Kungl. Maj:t att närmare förordna om de orter, järnvägarna böra genomgå, och för år 1912 beviljat och till utbetalning från riksgäldskontoret anvisat, dels till påbörjande af samma anläggningar ett anslag af 900,000 kronor, dels ock för anordnande af militärstation vid Keräsjoki håll- och mötesplats å järnvägen Lappträsk—Veittijärvi ett anslag af 32,500 kronor.

§ 61.

För utförande af nödiga kompletteringsarbeten å järnvägslinjen Kiruna—Svartön har 1911 års Riksdag för år 1912 beviljat och till utgående från riksgäldskontoret anvisat ett anslag af 1,070,000 kronor.

§ 62.

För utläggning af ytterligare ett järnvägsspår mellan Göteborg och Alingsås och utförande af därmed sammanhängande arbeten har 1911 års Riksdag beviljat ett anslag af 5,100,000 kronor samt däraf till utgående från riksgäldskontoret för år 1912 anvisat ett belopp af 650,000 kronor.

§ 63.

Såsom tilläggsanslag för redan utförda anläggningar vid Trälleborgs ångfärjestation har 1911 års Riksdag för år 1912 anvisat ett belopp af 204,400 kronor att utgå från riksgäldskontoret.

§ 64.

För inköp af mark, som erfordras i och för ordnande af Stockholms bangårdsförhållanden samt för utvidgning af andra järnvägsstationer har 1911 års Riksdag för år 1912 beviljat och till utbetalning från riksgäldskontoret anvisat ett anslag af 2,000,000 kronor.

§ 65.

Af det utaf Riksdagen för anläggning af en ny farled mellan Vänersborg och Göteborg beviljade anslaget å 22,800,000 kronor har 1911 års

Riksdag för år 1912 till utbetalning från riksgäldskontoret anvisat ett belopp af 5,000,000 kronor.

§ 66.

1911 års Riksdag har för år 1912 beviljat och till utbetalning från riksgäldskontoret anvisat ett belopp af 1,500,000 kronor att enligt de närmare föreskrifter, Kungl. Maj:t meddelar, användas för anläggning af ledningar, afsedda att distribuera elektrisk energi från statens kraftverk vid Trollhättan, samt därmed sammanhängande arbeten.

§ 67.

Af det af Riksdagen för uppförande af en elektrisk kraftstation vid Porjusfallen i Stora Lule älf och i sammanhang därmed anläggning af järnväg mellan Gällivare och Porjus samt för öfriga erforderliga åtgärder i och för införande af elektrisk drift å bandelen Kiruna—Riksgränsen beviljade anslaget å 21,500,000 kronor har 1911 års Riksdag för år 1912 beviljat och till utbetalning från riksgäldskontoret anvisat ett belopp af 4,000,000 kronor.

§ 68.

För anläggande af ett statens kraftverk vid Älfkarleby har 1911 års Riksdag beviljat ett anslag af 9,210,000 kronor samt däraf för år 1912 till utbetalning från riksgäldskontoret anvisat ett belopp af 3,450,000 kronor.

4:o. På riksgäldskontoret anvisade kreditiv.

§ 69.

Till följd af stadgandet i regeringsformens 63 § har Riksdagen anslagit och till utbetalning från riksgäldskontoret anvisat en kreditivsumma af sju millioner fem hundra tusen kronor, för att vid infallande krig af Konungen lyftas, sedan han statsrådet in pleno hört och Riksdagen sammankallat. Riksdagens å denna summa utfärdade förseglade anordning får ej förr brytas eller summan af fullmäktige utbetalas, än sedan riksdagskallelsen blifvit i allmänna tidningarna kungjord.

§ 70.

Den kreditivsumma, som, enligt ofvan åberopade grundlagsstadgande, bör å riksgäldskontoret anvisas för att, på sätt detsamma innehåller, under tiden mellan innevarande och nästkommande riksdag vara tillgänglig, då Konungen till rikets försvar eller andra högst viktiga och angelägna ändamål, sedan hela statsrådets tankar däröfver blifvit inhämtade, finner den vara oundgängligen nödig, har Riksdagen fastställt till sju millioner fem hundra tusen kronor.

§ 71.

För bestridande af ifrågakommande utbetalningar utaf de genom näst föregående paragrafer å riksgäldskontoret anvisade kreditiv böra detta verks härtill disponibla tillgångar begagnas, och, ifall dessa icke äro tillräckliga, de därutöfver erforderliga medlen af riksgäldskontoret upplånas mot kontorets obligationer, ställda till inlösen antingen efter viss förfallotid eller efter föregången uppsägning; ägande fullmäktige att, med hänsikt till de vid upplåningen sig företeende omständigheter och förhållanden, bestämma räntevillkoren samt fastställa betalningsterminerna för dessa obligationer; dock får obligationernas förfallotid icke utsättas senare än fem år efter deras utgifningsdag.

§ 72.

1911 års Riksdag har medgifvit, att postsparbanken må äga att vid behof af medel för bedrifvande af sin rörelse få i riksgäldskontoret tillgodonjuta kredit till ett belopp af högst 5,000,000 kronor mot godtgörelse, motsvarande den effektiva ränta jämte lånekostnader, som riksgäldskontoret enligt sina beräkningar har att själft utgifva å sålunda försträckta medel, äfvensom på de villkor i öfrigt, som genom öfverenskommelse mellan fullmäktige i riksgäldskontoret och styrelsen för postsparbanken varda fastställda.

§ 73.

1911 års Riksdag har bemyndigat fullmäktige i riksgäldskontoret att, med anlitande af förslagsanslaget till riksdagskostnader, af den på sin tid af skulptören Sven Andersson såsom gåfva till Riksdagen öfverlämnade porträttsamlingen låta verkställa afgjutning i brons af porträttmedaljonger

af de tjugu i bankoutskottets utlåtande nr 42 uppräknade f. d. riksdagsmännen äfvensom efter samråd med skulptören låta i för ändamålet lämpliga lokaler inom riksdagshuset uppsätta ifrågavarande bronsafgjutningar.

§ 78.

Från statskontoret äger riksgäldskontoret att, i mån af behof, under år 1911 utbekomma det i årets riksstat till utgående från riksgäldskontoret förslagsvis uppförda anslag till riksdags- och revisionskostnader samt aflöningar, äfvensom till räntor och afbetalningar å statsskulden efter afdrag af till riksgäldskontoret ingående ränte- och kapitalbetalningar; börande i den likvid, som skall för det sistförflutna året i riksgäldskontoret med statsverket upprättas, statskontoret påföras eller godtgöras det belopp, hvarmed de till riksgäldskontoret inbetalda förenämnda anslag må hafva understigit eller öfverskjutit den summa, hvarmed berörda utgifter, efter frånräknande af omförmälda afdrag, i verkligheten från riksgäldskontoret utgått.

§ 79.

Hos statskontoret äger riksgäldskontoret att, i mån af behof, under år 1912 lyfta medel å de i riksstaten för året uppförda förslagsanslagen till riksdags- och revisionskostnader m. m., till räntor å statsskulden m. m. samt till afbetalning å statsskulden.

Till riksgäldskontoret under året inflytande räntor å lån tillhörande järnvägslånefonden och allmänna byggnadslånefonden äfvensom räntor å tillsvidare förräntade medel skola af riksgäldskontoret godtgöras statskontoret i afräkning å anslaget till räntor å statsskulden. De kapitalafbetalningar, som å nämnda lån till riksgäldskontoret erläggas, skola däremot godtgöras statskontoret i afräkning å anslaget till afbetalning å statsskulden.

§ 80.

Riksdagen har år 1877 medgifvit, att de medel, som influtit eller därefter inflöte för försäljning, jämlikt kungl. brefvet den 29 maj 1874, af åtskilliga mindre kronolägenheter och enligt Riksdagens skrifvelse den 11 i samma månad skulle af statskontoret levereras till riksgäldskontoret att där särskildt bokföras, intill dess Riksdagen fattat beslut om deras användande till inköp af skogbärande eller till skogsodling tjänlig mark, finge, i den mån tillfällen sig yppade till inköp af dylik mark, hvilka af Kungl. Maj:t pröfvades vara fördelaktiga och hvartill medel icke kunde beredas från

de till skogsväsendet anvisade reservationsanslag, för sådant ändamål af Kungl. Maj:t disponeras.

Sedan 1888 års Riksdag ytterligare medgifvit försäljning af vissa andra mindre kronoegendomar, dock under villkor, att de genom denna försäljning inflytande medel skulle användas för inköp af skogbärande eller till skogsbörd tjänlig mark, och i sammanhang därmed föreskrifvit, att äfven dessa medel borde inlevereras till riksgäldskontoret och där bokföras på sätt stadgadt vore angående köpeskillingarna för de kronoegendomar, som såldes enligt kungl. brefvet den 29 maj 1874, har 1889 års Riksdag medgifvit, att de sålunda, efter försäljning jämlikt kungl. brefvet den 18 maj 1888, influtna eller hädanefter inflytande medel finge för ofvan angifna ändamål under en tid af tre år, räknadt från den 1 januari 1889, af Kungl. Maj:t disponeras.

Riksdagen har år 1891 medgifvit, *dels* att ytterligare vissa andra mindre kronoegendomar finge försäljas, dock under samma villkor i fråga om försäljningsmedlens användande och med samma föreskrift angående medlens inleverering till riksgäldskontoret och bokföring därstädes, som i nästföregående stycke omförmälas, *dels ock* att ej mindre köpeskillingarna för de kronoegendomar, rörande hvilkas försäljning beslut jämlikt kungl. brefvet den 18 maj 1888 fattades under tiden till och med utgången af år 1894, än äfven köpeskillingarna för de egendomar, om hvilkas försäljning på grund af 1891 års Riksdags medgifvande beslut under nyssnämnda tid fattades, finge för ofvan angifna ändamål af Kungl. Maj:t disponeras.

Riksdagen har vidare år 1894 medgifvit, att enahanda bestämmelser rörande ifrågavarande köpeskillingar skulle vara gällande med afseende å de kronoegendomar, rörande hvilkas försäljning beslut jämlikt kungl. brefven den 18 maj 1888 och den 29 maj 1891 fattades under tiden till och med 1897 års utgång, hvilken tid af 1897 års Riksdag utsträckts till och med utgången af år 1900 och af 1900 års Riksdag till och med utgången af år 1903.

År 1902 medgaf Riksdagen, *dels* att ytterligare vissa andra mindre kronoegendomar samt till inköpta skogsegendomar hörande områden finge försäljas, dock under samma villkor i fråga om försäljningsmedlens användande och med samma föreskrift angående medlens inleverering till riksgäldskontoret och bokföring därstädes, som, enligt hvad här ofvan nämnts, af Riksdagen år 1888 och 1891 meddelats, *dels ock* att köpeskillingarna för de kronoegendomar samt till inköpta skogsegendomar hörande områden, rörande hvilkas försäljning på grund af 1902 års Riksdags medgifvande

beslut fattades under tiden till och med utgången af år 1903, finge för inköp af skogbärande eller till skogsbörd tjänlig mark af Kungl. Maj:t disponeras.

Riksdagen medgaf år 1903, att Kungl. Maj:t ägde för ofvan angifna ändamål disponera köpeskillingarna för de kronoegendomar samt till inköpta skogsegendomar hörande områden, rörande hvilkas försäljning beslut jämlikt kungl. brefven den 18 maj 1888, den 29 maj 1891 och den 23 maj 1902 fattades under tiden till och med utgången af år 1906, och har denna tid af 1906 års Riksdag utsträckts till och med utgången af år 1909.

På grund häraf åligger det riksgäldskontoret att, på Kungl. Maj:ts rekvisition, utbetala ofvan omförmälda, till riksgäldskontoret inlevererade försäljningsmedel.

Riksdagen har år 1909 medgifvit, att köpeskillingarna ej mindre för de kronoegendomar samt till inköpta skogsegendomar hörande områden, rörande hvilkas försäljning beslut jämlikt kungl. brefven den 18 maj 1888, den 29 maj 1891 och den 23 maj 1902 af Kungl. Maj:t fattas under tiden från och med 1910 års början till och med utgången af år 1912, än äfven för sådana områden och lägenheter, till hvilkas försäljning från de under domänstyrelsens förvaltning ställda, staten tillhöriga skogsegendomar eller utarrenderade jordbruksegendomar Riksdagen under sistnämnda tid på därom särskildt gjorda framställningar må lämna tillstånd, må af Kungl. Maj:t disponeras för inköp af skogbärande eller till skogsbörd tjänlig mark äfvensom till inlösen af ströängar å kronoparkerna i Norrland och Dalarne och följaktligen på Kungl. Maj:ts rekvisition från riksgäldskontoret utbetalas.

Riksdagen har år 1911

dels medgifvet att de efter den 1 januari 1912 för försålda kronoegendomar inflytande köpeskillingar af beskaffenhet att böra enligt hittills gällande bestämmelser inlevereras till riksgäldskontoret och reserveras till inköp af skogbärande eller till skogsbörd tjänlig mark äfvensom till inlösen af ströängar å kronoparkerna i Norrland och Dalarna skola från och med 1912 års början inlevereras till domänstyrelsen;

dels ock föreskrifvit att de köpeskillingar af ifrågavarande beskaffenhet, som vid nämnda tidpunkt må finnas hos riksgäldskontoret innestående, skola till domänstyrelsen öfverlämnas.

§ 81.

Riksdagen har åren 1898, 1903 och 1908 bemyndigat riksgäldskontoret att, för beredande af den tillgång till riksgäldskontoret åliggande försträckningar till odlingslånefonden, som kan erfordras utöfver hvad enligt särskilda beslut må blifva för sådant ändamål till riksgäldskontoret öfverlämnadt, i mån af behof försälja obligationer i svenskt mynt, ouppsägbara från långifvarens sida, men ställda att återbetalas viss kortare tid efter af riksgäldskontoret verkställd uppsägning, med rätt tillika för fullmäktige att bestämma dessa obligationers valörer, räntefot och uppsägningstid.

Riksdagen har år 1907 bemyndigat riksgäldskontoret att medelst försäljning af statsobligationer bereda erforderlig tillgång för utbetalning af de medel, som för hvart och ett af åren 1907—1911 erfordras för att fonden för fiskerinäringens befrämjande skall kunna bestrida viss ränteutgift äfvensom tillgodose ett årligt lånebehof af 750,000 kronor.

Riksdagen har år 1908 bemyndigat riksgäldskontoret att medelst försäljning af statsobligationer bereda erforderlig tillgång för öfverlämnande till egnahemslånefonden af år 1908 högst 800,000 kronor samt hvart och ett af åren 1909—1913 de medel, som erfordras för att tillsammans med till fonden inflytande ränte- och kapitalinbetalningar å utlämnade lån samt andra fonden tillhöriga medel såväl bestrida fondens ränteutgift till riksgäldskontoret och, under år 1909, visst förvaltningsbidrag, som ock tillgodose ett årligt lånebehof af 5,000,000 kronor.

Riksdagen har år 1909 bemyndigat riksgäldskontoret att medelst försäljning af statsobligationer bereda erforderlig tillgång för utbetalning af

dels 3,000,000 kronor till fortsättning af statsbanan Östersund—Ströms vattudal med bispår,

dels 2,000,000 kronor till fortsättning af statsbanan Järna—Nyköping—Norrköping,

dels ej mindre de medel, som erfordras till gäldande af likviden, 50,300 kronor, samt kostnaderna för köp af vissa fastigheter i närheten af Trollhättan, än äfven ett belopp af högst 500,000 kronor för inköp af andra fastigheter, som kunna erfordras för statens nuvarande eller blifvande anläggningar vid Trollhättan m. m.,

dels ock 1,500,000 kronor, för år 1910 beviljade medel af 1906 års fond till låneunderstöd för enskilda järnvägsanläggningar.

Riksdagen har år 1910 bemyndigat riksgäldskontoret att medelst försäljning af statsobligationer bereda erforderlig tillgång för utbetalning af

dels 3,500,000 kronor, lån till telegrafstyrelsen för fortsatt utveckling af statens telefonväsende,

dels de medel, som erfordras, för att norrländska nyodlingsfonden skall kunna under år 1911 tillgodose ett lånebehof af 300,000 kronor,

dels högst 50,000 kronor, att tillföras handtverkslånefonden,

dels 3,325,000 kronor, till anskaffande af ny rörlig materiel vid statens redan trafikerade järnvägar,

dels 1,000,000 kronor, till fortsättning af statsbanan Järna—Nyköping—Norrköping,

dels 1,000,000 kronor, till fortsättning af statsbanan Bastuträsk—Skellefteå—Kallholmsfjärden,

dels 1,500,000 kronor, till fortsättning af statsbanan Östersund—Ströms vattudal med bispår,

dels 2,038,000 kronor, till fullbordande af statsbanan Göteborg—Skee, att utgå under år 1910,

dels 700,000 kronor, för utläggning af ytterligare ett järnvägsspår mellan Tomteboda och Järfva järnvägsstationer m. m.,

dels 500,000 kronor, för påbörjande af utläggning af ytterligare ett järnvägsspår mellan Rönninge och Järna stationer m. m.,

dels 150,000 kronor år 1910 och 893,000 kronor år 1911, för anläggning af en statsbana Lappträsk—Veittijärvi m. m.,

dels 250,000 kronor, för fullbordande af anläggningen af en reparationsverkstad vid Notviken,

dels 2,000,000 kronor, till fortsättning af anläggningen af en ny farled mellan Vänersborg och Göteborg,

dels 1,000,000 kronor, för anläggning af ledningar, afsedda att distribuera elektrisk energi från statens kraftstationer vid Trollhättan m. m.,

dels 4,915,000 kronor år 1910 och 2,650,000 kronor år 1911, för påbörjande af en elektrisk kraftstation vid Porjusfallen i Stora Lule älf m. m.,

dels ock 1,500,000 kronor, för år 1911 beviljade medel af 1906 års fond till låneunderstöd för enskilda järnvägsanläggningar.

Riksdagen har år 1911 bemyndigat riksgäldskontoret att medelst försäljning af statsobligationer bereda erforderlig tillgång för utbetalning af följande för år 1912 anvisade anslag, nämligen:

524,000 kronor till kapitalökning för odlingslånefonden,

5,000,000 kronor till ökning af egnahemslånefondens kapital,

116,000 kronor till kapitalökning för fonden för fiskerinäringens befrämjande,

210,000 kronor till ökning af norrländska nyodlingsfondens kapital,

800,000 kronor till kapitalökning för jordförmedlingsfonden,

75,000 kronor till ökning af handtverkslånefondens kapital,

1,500,000 kronor för afsättning till järnvägslånefonden,

1,000,000 kronor för afsättning till lånefonden för bibanor i västra Sverige.

930,000 kronor för afsättning till lånefonden för tjänstemannasamhället vid Mörby,

4,000,000 kronor till fortsatt utveckling af statens telefonväsende,

3,250,000 kronor till anskaffande af ny rörlig materiel vid statens redan trafikerade järnvägar,

250,000 kronor till utläggning af ytterligare ett järnvägsspår mellan Rönninge och Järna järnvägsstationer,

1,028,000 kronor till fullbordande af statsbanan Bastuträsk—Skellefteå—Kallholmsfjärden,

1,400,000 kronor till fullbordande af statsbanan Östersund—Ströms vattudal med bispår,

4,000,000 kronor till fortsättning af statsbanan Järna—Nyköping—Norrköping,

900,000 kronor till anläggning af en statsbana från Ströms vattudal till Ångermanälfven,

932,500 kronor till anläggning af en statsbana från Veittijärvi till Karungi samt från Karungi till Matarengi m. m.,

1,070,000 kronor till kompletteringsarbeten å järnvägslinjen Kiruna—Svartön.

650,000 kronor till utläggning af ytterligare ett järnvägsspår mellan Göteborg och Alingsås m. m.,

204,400 kronor tilläggsanslag för redan utförda anläggningar vid Trälleborgs ångfärjestation,

2,000,000 kronor till inköp af mark, som erfordras i och för ordnande af Stockholms bangårdsförhållanden m. m.,

5,000,000 kronor till anläggning af en ny farled mellan Vänersborg och Göteborg,

1,500,000 kronor till anläggningar af ledningar för distribuering af elektrisk energi från statens kraftverk vid Trollhättan m. m.,

4,000,000 kronor till uppförande af en elektrisk kraftstation vid

Porjusfallen i Stora Lule älf och anläggning af järnväg mellan Gällivare och Porjus m. m., och

3,450,000 kronor till anläggning af ett statens kraftverk vid Älfkarleby.

För konvertering af äldre statslån, när omständigheterna därtill föranleda och sådant med fördel för staten kan ske, äga fullmäktige att, på sätt och till belopp fullmäktige finna lämpligt, dock ej utöfver hvad som till konvertering åtgår, försälja eller träffa aftal om blifvande försäljning af statsobligationer, förskrifna med lägre ränta än det statslån, som utgör föremål för konvertering.

För den händelse nya obligationer komma att af riksgäldskontoret utfärdas, skola fullmäktige underställa Kungl. Maj:ts fastställelse de beslut, som rörande sådan upplåning kunna komma att fattas, med anhållan, att Kungl. Maj:t täcktes å det nya lånet meddela sin garanti.

Om nya statsobligationer, i hvilka någon viss, ovillkorlig återbetalning medelst årlig amortering ej blifvit af staten utfäst, varda af fullmäktige i riksgäldskontoret utfärdade, skola fullmäktige snarast möjligt göra framställning om anvisande af de medel, hvilka böra årligen afsättas för skuldbeloppets amortering inom den tid, fullmäktige anse lämplig; skolande dessa medel ingå till fonden för statsskuldens amortering för att användas på sätt beträffande denna fond är i reglementet särskildt stadgadt.

Dessutom böra fullmäktige — sedan Kungl. Maj:t bifallit Riksdagens begäran därom att utlottningslistorna rörande de i svenskt mynt förskrifna statsobligationer må såsom bihang få medfölja svensk författningssamling — föranstalta det nämnda listor hädanefter varda till vederbörande behörigen aflämnade för att på nämnda sätt komma till allmänhetens kännedom.

§ 139.

Några tillförene meddelade och mot det nu utfärdade reglementet stridande stadganden angående riksgäldskontorets förvaltning och därmed gemenskap ägande ämnen få icke vidare åberopas och tillämpas.